

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 310/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Kataríny Kanálošovej, N., zastúpenej advokátom JUDr. M. C., N., ktorou namieta porušenie svojho práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 8 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 5 Tp 101/04 z 28. apríla 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Kataríny Kanálošovej o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2004 doručená sťažnosť Kataríny Kanálošovej, N. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. C., N., ktorou namieta porušenie svojho práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 8 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 Tp 101/04 z 28. apríla 2004.

Sťažovateľka uvádza, že uznesením okresného súdu sp. zn. 5 Tp 101/04 z 28. apríla 2004 bola vzatá do väzby pre trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona a § 9 ods. 2 Trestného zákona a podľa ustanovenia § 68 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v ustanovení § 67 ods. 1 písm. b) a c) a ods. 2 Trestného poriadku, pričom väzba sa u nej započítava od doby, keď bola obmedzená jej osobná sloboda, teda od 26. apríla 2004 o 13.00 h.

Sťažovateľka podala proti predmetnému uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 7 Tpo 142/04-38 z 31. mája 2004 ako nedôvodnú zamietol. Krajský súd sa v odôvodnení uznesenia stotožnil s dôvodmi, ktoré v odôvodnení svojho uznesenia uviedol okresný súd.

Sťažovateľka sa nestotožňuje s dôvodmi vzatia do väzby, ktoré sú v uznesení okresného súdu uvedené, pretože sú podľa jej názoru všeobecné a v doterajšom priebehu trestného stíhania neboli zadovážené také dôkazy, ktoré by odôvodňovali podozrenie, že trestný čin spáchala sťažovateľka.

Sťažovateľka preto v návrhu výroku rozhodnutia (petite) svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vydal nález, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 5 Tp 101/04 z 28. apríla 2004 sa zrušuje.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená. Jedným z dôvodov na odmietnutie sťažnosti v rámci predbežného prerokovania je podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj jej oneskorené podanie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo

upovedomenia o inom zásahu. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 22/02 uvádza: „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.“

V zmysle ustanovenia § 140 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uznesenie je právoplatné a vykonateľné, ak podaná sťažnosť bola zamietnutá. Krajský súd rozhodol o zamietnutí sťažnosti sťažovateľky uznesením č. k. 7 Tpo 142/04-38 z 31. mája 2004, teda v uvedený deň nadobudlo predmetné uznesenie právoplatnosť.

V okolnostiach tohto prípadu od 31. mája 2004, keď krajský súd zamietol sťažnosť sťažovateľky a uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, do 23. augusta 2004, keď bola sťažnosť sťažovateľky ústavnému súdu odovzdaná na poštovú prepravu, uplynulo dlhšie časové obdobie ako uvedená zákonná dvojmesačná lehota.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2004